

MÜMINİN ZİKRI İLE YERYÜZÜ SÜSLENİR

El-Hamdülillâhirabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmu sultânih Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedinve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd:

Fe kâle Resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem:

مَا مِنْ بُقْعَةٍ يُذْكَرُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهَا إِلَّا اسْتَبْشَرْتُ
بِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى إِلَى مُنْتَهَاهَا مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ
وَإِلَّا فَخُرْتُ عَلَى مَا حَوْلَهَا مِنْ بَقَاعِ الْأَرْضِ
وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أَرَادَ الصَّلَاةَ مِنَ الْأَرْضِ تَزَخَّرَتْ
لَهُ الْأَرْضُ

Mâ min buk'atin yüzkerallâhü teâlâ fîhâ illâ istebşerat bi-zikrillâhi teâlâ ilâ mün-tehâhâ min seb'i eradîne ve illâ fehurat alâ mâ havlehâ min bi-kâ'ı'l-ardı ve inne'l-mü'mine izâ erâde's-salâte mine'l-ardı te-zahrafet lehü'l-ardu.

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz bu hadîs-i şerîfnde buyuruyor ki;

Mâ min buk'atin. Hiçbir mekan, yer yoktur ki;

Yüzkerallâhü teâlâ fîhâ. Orada Allah'ın zikri anılan hiçbir mekan, yer, arazi yoktur ki;

İllâ istebşerat bi-zikrillâhi teâlâ ilâ mün-tehâhâ. Allahu Teâlâ hazretlerinin bu zikri ile yedi kat yerin altındaki sonuna kadar müjdenir, ferahlanır.

Ve illâ fehurat alâ mâ havlehâ min bi-kâ'ı'l-ardı. Etrafındaki başka yeryüzü arazilerine iftihar eder. Bende Allah'ın mümin kulları zikir yaptı, ne haber diye övünür, iftihar eder.

Ve inne'l-mü'mine izâ erâde's-salâte mine'l-ardı. Mümin bir yerde, toprakta, namaz kılmayı isteyince.

Tezahrafet lehü'l-ardu. Yeryüzü süslenir, bu mümin kul bende namaz kılacak diye manevî bakımdan ziynetlenir ve süslenir, sevincinden süslenir.

Demek ki, Cenâb-ı Hakk'ın zikredilmesi ki, namaz da zikrin bir çeşididir, yani biz şu anda yatsı namazını kıldık bu da bir çeşit zikrullah'tır yeryüzünün hangi yerinde Allah'ın zikri yapılır, namaz kılınır, ibadet edilirse, orası yedi kat dibine kadar, ta sonuna kadar ferahlanır ve etrafındaki başka yerlere iftihar eder ve bir mümin bir yerde namaz kılmak istediği zaman, o yeryüzü ziynetlenir, süslenir, hazırlanır mümin bende namaz kılacak diye. Bu kadar önemlidir Allah'ı zikretmek ve namaz kılmak.

a. İlim Taliplerine Açılan Kanatlar

İkinci hadîs-i şerîf Ahmed b. Hanbel, İbn Mâce ve Taberânî kaynaklardan efendimiz buyurmuş ki;

مَا مِنْ خَارِجٍ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ
إِلَّا وَضَعَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا
بِمَا يَصْنَعُ حَتَّى يَرْجِعَ

Mâ min hâricin harace min beytihî fî talebi'l-'ilmi illâ veda'at lehü'l-melâiketü ecni-hatehâ ridan bi-mâ yasna'u hattâ yerci'a.

Evinden ilim öğreneceğim diye çıkan hiçbir kimse yoktur ki, melekler onun üzerine kanatlarını germesin, yaptığı işten dolayı, memnun olduklarından, beğendiklerinden onu sevdiklerinden kanatlarını germesinden, ta eve geri dönünceye kadar, melekler kanatlarıyla onları ilim öğrenmeye gidenleri, kanatlarıyla gölgelendirirler, melekler kanatlarını üzerlerine gererler.

b. Meleklerin Namaza Şehadeti

üçüncü hadîs-i şerîf.

مَا مِنْ حَافِظِينَ يَرْفَعَانِ إِلَى اللَّهِ بِصَلَاةِ رَجُلٍ مَعَ صَلَاةٍ
إِلَّا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي
مَا بَيْنَهُمَا

Mâ min hâfizeyni yerfe'âni ilallâhi bi-salâti racülin me'a salâtin illâ kâlellâhü teâlâ üşhidükümâ ennî kad ğafertü li-'abdî mâ beynehümâ.

Enes radıyallahu anh'dan bu üçüncü hadîs-i şerîf.

Biliyorsunuz her kulun iki melek amellerini yazıyor, sağ omuzunda, sol omuzunda. Buna kirâmen kâtibîn melekleri deniliyor, bu meleklerin sağ taraftaki sevapları yazıyor, sol taraftaki günahları yazıyor. Bu melekler, kulun kıldığı namazı, Allah Teâlâ hazretlerinin huzuruna götürürler.

Me'a salâtin. Salât ile. Yani salât u selâm getirerek peygamber efendimize salât u selâm demek olabilir.

*Me'a salâtin'*den murad. *Bi-salâti racülin me'a salâtin* manasına ikinci manasında, bir namazdan öteki namazı götürürler Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna, bir namazdan öteki namaza bu iki namazı götürürler.

Illâ kâlellâhü teâlâ. Allahu Teâlâ hazretleri der ki bu meleklerle; *üşhidükümâ*, ben sizi şahit tutuyorum.

Ennî kad ğafertü li-'abdî mâ beynehümâ. Bu iki namazın arasında işlenen hataları, kusurları, günahları ben bu kulumdan afettim bak, şahit olun der.

Onun için namaz çok önemli bir ibadettir, dinin direğidir, buna kendimiz çok önem vermeliyiz, çocuk çoluğumuzu namaza alıştırmalıyız, namazı sevdirmeliyiz ve namazı erkekler

camide kılmalı mutlaka, yoksa cami yapmalı, varsa camiye gelmeli, camide kılmalı.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi ibadetlerine müdavim kullarından eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref olacak şekilde, sevdiği razı olduğu amelleri işleyip huzuruna öyle varmayı nasip eylesin.

مَنْ حَمَلَ مِنْ أُمَّتِي دَيْنًا وَجَهَدَ فِي قَضَائِهِ فَمَاتَ
قَبْلَ أَنْ يُقْضِيَهُ فَأَنَا وَلِيُّهُ

Kemâ reveveytü seyyidetüna Âişe radiyalahu anhumâ.

Men hamele min ümmetî deynen ve cehide fî kadâihî fe-mâte kable en yakdıyehû fe-ene veliyyühû.

Hazreti Âişe Sıddıka validemizden rivayet edilmiş olan bu hadîs-i şerîfte peygamber efendimizin şöyle söylediği buyurduğu rivayet ediliyor;

Men hamele min ümmetî deynen. Ümmetinden her bir kişi ki, borç yüklenmiş, boynunda omuzunda borç var.

Ve cehide fî kadâihî. Borcunu ödemeye de cehd etmiş, uğraşmış, samimi gayret göstermiş.

Fe-mâte kable en yakdıyehû. Ama borcunu ödeyemedi borçlu ölmüş, borçluydu, ödemeye gayret etti, ama ömrü vefa etmedi, ölüm geldi, vefaatt etti, borçlu öldü.

Fe-ene veliyyühû. Onun borcunu ödeyecek velisi benim, arkasından onun işlerini takip edip hesaplarını halledecek olan velisi benim diyor peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz.

Bu tabi peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimizin hayatında böyle olduğu gibi, peygamber efendimiz vefat eden bir kimsenin borcu var mı diye sorardı, borç çok önemli, borcun ödenmesi lazım. Çok önemli, çok önemli, çok önemli. Borcun ödenmesi lazım.

Sorardı borcu var mı?

Var.

Bunu ödeyecek malı var mı?

Yok. Peki bu kardeşe bu borcu bunun namına ödeyiveren bir hayır sahibi var mı?

Çünkü o da çok sevap. Bir borçlunun borcunu ödeyivermek de çok sevap. Yok.

Alacaklı sen borcunu bu borçlu kardeşine hibe eder misin, bağışlar mısın?

Affettim borcumu, helal ettim der misin?

Yok. Tamam, ben ödüyorum derdi, öderdi. Yani borçlunun borcunu öderdi peygamber efendimiz hali hayatında.

Burada da diyor ki, ben onun velisiyim, ben hallederim onu. Hayatında da böyle inşaallah hayatından âhirete irtihalinden sonra da böyledir.

Allah Teâlâ hazretleri borçlu ölen ama bu şartla, borcunu ödemeye cehd etmiş, çalışmış, niyeti iyi, çalışmış ama ödeyememiş bu şartla. O zaman Cenâb-ı Hak onun borcunu ödeyiverir. Alacaklının gönlünü yapar, alacaklıya bir şeyler verir, bunu borçtan kurtarır. Bunu hadîs-i şerîflerden biliyoruz. Böyle cennetin köşklerini gösterir, bak bunlar ne güzel, çok güzel, tamam. Bunlar kardeşlerini affeden, kardeşlerini affeden, borçlarını bağışlayanlara verilecek der, sana da veririm bir tane der, köşkü almaya razı olunca adam borcu öder.

Bunun okumuştuk misallerini. Cenâb-ı Hak, kulun kul borcunu da ödemeye ve onun kul borcundan da kurtarmaya lütfu ile çeşitli çareler ihsan eder. En iyisi borç edinmemektir ama hayatta borç edinmeden olmuyor sıkışıyor insan.

Ben bugün mesela birisine yüz dolar borçluyum. Neden? Yanımda para yoktu, param yetmedi, şu anda borçluyum ben. Yüz dolar borçluyum. Hâlbuki borçlu olacak durumum yok yani. Zenginim ama şu anda borçluyum. Ölsem şu anda yüz Avustralya doları borçlu öleceğim. Eve giderken ölsem yüz Avustralya doları borç vereceğim mesela. Oluyor yani.

Zengin adam, ticarethanesi güzel, evi var, barkı var, saltanatı, güzel ev var ama fabrikayı biraz genişleteceğim diye bir arkadaşından borç alıyor filan, insanlık hali olabilir. Borç alırken ödemeye niyet edecek, alacak. Vadesi gelmeden de ödemeye gayret edecek filan.

Şimdi Türkiye de bunlar böyle olmuyor. Bir kere borcu alırken ben bunu sallayabildiğim kadar sallarım, bu hangi kanuni yollara başvuracaksa başvursun, en aşağı üç sene sonra öderim bunu. O zamana kadar bu parayı işletirim diye düşünüyor mesela.

Sonra bir de şöyle düşünüyor?

Ben bundan yüz milyon lira alırım bugün, üç sene sonra öderim, yüz milyon lira, yüz milyon kuruş gibi oluyor o zaman, üç sene sonra, enflasyondan sonra, para tepetaklak gittiğinden olmuyor.

Bizim Profesör Nihat beye birisi gelmiş Beyazıt'a. Oo üstadım, efendim seni gökte ararken yerde buldum, nasılsın ciğerimin köşesi, boynunu sarılmış bilmem ne filan. Allah Allah arkasından demiş ki; ya ben senelerdir seni arıyorum demiş, senden bundan yirmi sene önce beş yüz lira almıştım ya, al kardeşim şu parayı şu borçtan kurtulayım.

Nihat bey demiş ki; gel gidelim şurada Beyazıt umumi kütüphanesi yakın. Beyazıt umumi kütüphanesinde gazete koleksiyonları var. Yirmi sene öncenin gazetelerini açalım, borç aldığınız zaman, beş yüz liraya kaç tane altın alınıyordu o zaman. Sarı altın bakalım o kadar altını var beş yüz liraya verdim ben kabul etmiyorum borçlu kal daha iyi şimdi ki beş yüz lirayla yirmi sene önceki beş yüz lira aynı mı değil eskiden beş yüz liraya ev alınıyordu şimdi beş yüz liraya bilmiyorum bir bardak su alınabiliyor mu herhalde alınamıyor dilenciye avucuna beş yüz lira bıraksan yüzüne fırlatır senin bu parayı ne yapacağım diye en iyi durumunu bilmiyorum Selami kardeşim biliyor beş yüz lira ne eder ne alınır şeker filan alınır mı çocuklara o bile alınmaz o zaman kesin dilenci yüzüne fırlatır yirmi sene önce.

Kimisi böyle vadeden dolayı borç hafifler diye haince düşünüyor. Kimisi adamdan borcu alıyor, eli rahatlıyor, nasıl olsa iki sene sonra ödeyeceğim demiştim diye parasını vermiyor, o parayı kullanayım diye, kepaze o parayı o kullanır, istiyorsan sen sıkıştığın zaman o sana verdi işte, şimdi eline geçtiği zaman hemen versene, yok. Alırken yalvara yalvara alıyor, Öderken yalvarta yalvarta ödüyor. Olmaz.

Kimisi de yok ben senden borç almadım, ne yaparsan yap diyor, git diyor, nereye müracaat edersen et. Etme Ya. Ömer efendiyle, Ali efendinin yanındayken sana şu kadar vermiştim ya, yok öyle bir şey kardeşim, yanlış hatırlıyorsun, yapma, etme, ya arkadaşız diye ben sana yazmadım, çizmedim, bir şey. Yok diyor. Öylelerini biliyorum ben. İnkâr ediyor.

Onun için Kur'an-ı Kerîm de, âyet-i kerîme var, kocaman tek bir sayfa bir âyet. Amenerresûlü'den önceki âyet

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

*Yâ eyyühellezîne âmenû izâ tedâyantüm
bi-deynin ilâ ecelin müsemmâ fe'ktübûhü...*
(2/Bakara 282. âyet.)

Birisine borçlandığınız zaman yazın onu, en iyisi yazmaktır. Birisi diyor ki; hocam ben seni seviyorum, yaz diyorum, yaz duvara asa-
cağım diyorum. Hocam sen bir tanesin, öy-
leyse yaz duvara asayım, altını imzala, tarih
koy falan. Çünkü söylerim kimse inanmaz.
Haydi ya sen de der. Sana bu lafı kim söyleye-
cek der. Ben de imzalı şeyi duvara asarım me-
sela. Senetli, imzalı olması iyi her şeyin. Öde-
memek niyetiyle aldı ve ödemedi, tamam. Al-
lah bu kulun canını çıkartır. Bin kere, milyon
kere pişman eder. Çünkü kötü niyetliydi, alır-
ken de daha ödemeye niyetli değildi. Ama alır-
ken ödemeye niyetliydi de ödeyemedi, o za-
man Allah öder. Peygamber efendimiz velisi
olur. Ya Rabbi! Ben bunun velisiyim der. Resûl-
lahın velisi olan kulun da sırtı yere gelmez. Al-
lah kurtarır, kurtartır habibinin hürmetine.

Onun için borç konusunda, borç vermek
çok sevap, bunu bilelim. Borç vermek fukaraya
sadaka vermekten daha sevap.

Biliyor muydunuz?

Arkadaşa borç vermek, fukaraya sadaka vermekten daha büyük sevaplıdır. Daha büyük sevap. Çünkü o arkadaş hakikaten muhtata, ondan o sırada borç istiyor. Ötekinin belki gizli bir apartmanı var, belki de başka sebeplerden, arkadaşlık muhabbeti çok önemli olduğundan belki. Arkadaşa borç vermek daha önemli ama bu devirde kimse vermek istemiyor.

Neden?

Borç alanların edepsizliğinden. Parası varken yok diyor yalan söylüyor, bana lazım diyor. Kardeşim var biliyoruz, bal gibi biliyoruz, şurada kelepir bir şey var, çok güzel bir otomobil çok ucuz bir fiyata satılıyor desen para çıkıyor o zaman, çok güzel bir ev var yarı fiyatına satılıyor, çok kelepir, aman dediğin zaman paralar çıkıyor. Amma borç istediğin zaman para yok.

Neden?

Çünkü adam borç vermiş bir iki defa, ağzı yanmış, sütten ağzı yandığı için yoğurdu fle-yerek bile yemiyor, sütten ağzı yandı bir kere. Bunda tabi borcu alıp da ödemeyenlerin veballeri var. Öyle de olsa yine de insanın samimi kardeşine borç vermeye çalışması lazım.

İyi hocam borç verelim tamam amma sen bu ticari hayatı biliyor musun?

Bilmiyorum.

Dükkanın var mı?

Yok.

Enflasyon diye bir şeyi biliyor musun?

Biliyorum. Öyle bir canavar var. Gazetelerde resimleri var çok büyük bir şey, uzun bir şey, ağzından alevler filan çıkıyor, pençeleri var, enflasyon canavarı diye bir şey, resmini birkaç defa gördüm. Van Gölü canavarından daha korkunç bir şey, enflasyon canavarı var, tamam.

Onun için ne yapmak lazım?

Bence değişmeyen bir ölçekle borcu vermek lazım. Çünkü para değişiyor. Benim elimde yüz bin Türk lirası var. Yüz bin Türk lirası ne işe yarar?

Bir ekmek yüz bin lira bir ekmek alır kaç gr 250 gramlık bir ekmek alınır? Yüz bin liraya tamam. Bir sene sonra yüz bin liraya yarım ekmek alınmıyor. O zaman ben yüz bin lira senden borç aldım, yüz bin lira vermem senin elli bin liranı almam demek. Bir bakıma öyle değil mi?

O zaman ne lazım?

Değişmeyen bir ölçek bulmak lazım. Bu ölçek sahte, bu ölçek yanlış bir ölçek, para ölçeği bir birim olmaktan çıkmış enflasyondan dolayı, enflasyon canavarı yarısını yiyor. Bir senede yarısını yiyor paranın. Bir teneke benzin aldın sabahleyin, ağzı açık bir teneke, bir kova benzin aldın benzinciden gittin, garaja bıraktın, iş yerine gittin, akşam geldin.

Senin kovanda ne kadar benzin var?

İki parmak.

Ötekisi ne oldu?

Uçtu. Enflasyon da böyle işte. Paranın değerini uçuruyor. O zaman altınla hesaplıyorsun, değişmeyen ekmekle hesaplıyorsun. Çünkü ekmekle karnı doyacak insanın veyahut bir kilo buğdayla hesaplıyorsun. Nasıl zekâtı buğdayla vs. hesaplıyorlar. Buğdaydan zekât şu kadar, o bile değişmiş, hurmadan şu kadar, arpadan bu kadar, buğdaydan bu kadar, çok büyük fark var. Birisi 10 ediyor birisi 20 ediyor birisi 50 ediyor. Farklı oluyor. Farklılaşmış. Hâlbuki ilk başta peygamber efendimizin zamanında eşitti ki ya o ya o ya o diyebiliyordu. Şimdi değişmiş yani.

İşte bu kıymet birimleri değiştiği için diyebilirsin ki ben senden on altın aldım, borç

aldım, on altın borç vereceğim. Tamam. Ama diyorlar ki, altının da inişi çıkışı var, doğru. O yüz dolar aldın, doların da inişi çıkışı var, o da doğru, bunun sağlam bir ölçüğü kalmamış artık. Yani hangisine razıysa tarafeyn, ondan en yakın, en kolay bir şeyle borç vermek uygun. Yoksa Türk lirası olarak bilmem ne çok oynayan, çok kaybeden İtalyan Lireti ile olmaz bu işler. Onları hesaplamak lazım. Borcu vermek lazım. Bir esasa, sağlam esasa bağlamak lazım.

İkinci hadîs-i şerîf.

مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ يَغْتَابُ بِهِ بَعَثَ اللَّهُ
مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ
وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ حَبَسَهُ اللَّهُ
عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ

*Men hamâ mü'minen min münâfikın
yağtâbü bi-hî be'asallâhü meleken yahmî lah-
mehû yevme'l-kıyâmeti min nâri cehenneme
ve men ramâ müslimen bi-şey'in yürîdü şey-
nehû bi-hî hasebehullâhü alâ cisri cehenneme
hattâ yahruce mimmâ kâle.*

Bu hadîs-i şerîf de peygamber efendimiz, Ahmed b. Hanbel, Ebû Dâvud, Taberânî, İbn Ebü'd-Dünyâ, Muâz, İbn Enes den o da babasından rivayet etmiş buyurmuş ki peygamber efendimiz;

Men hamâ mü'minen. Kim bir mümini himaye ederse, korursa. Selami senin imam hatip mezunluğun var mı? Düşünüyorsun arapça biliyor gibi kaşını şöyle bir kıvırttırıyorsun.

Men hamâ mü'minen. Kim bir mümini himaye ederse.

Min münâfikın. Münafığa karşı bir mümini himaye ederse.

Ne bakımdan?

Yağtâbü bi-hî. Onu gıybet eden bir münafığa karşı o mümini himaye ederse, münafık mümini çekiştiriyor. Ya şu Ali varya, Ali baba var ya, kebabçı, yani şu Elizabeth caddesinde, süpermarkette dükkanı olan, aman Allahım, aman şöyledir de böyledir diyor münafık herif, gıybet ediyor seni.

Sen Ali baba değil misin?

Seni gıybet ediyor, ben de yok ya, öyle bir şeyi yoktur diyorum, koruyorum seni, himaye ediyorum, onun laflarını reddediyorum, seni temize çıkartmaya çalışıyorum.

Tamam mı?

Yarın dükkanına gelsem kebab var mı? Her zaman ağzınla söyle de şahit olsun bunlar, anlamıyor millet, yazılı vereceksin, imzalı, ondan sonra müessesesin kaşesi de olacak değil mi Mustafa? Ölümlü dünyada her şeyi sağlama bağlamak gerekiyor.

Müslüman, bir mümin kardeşini bir mümin kardeşini onu gıybet eden bir münafığa karşı korur, himaye ederse ne olur?

Be'asallâhü meleken. Allah bir melek gönderir, bu koruyan kimsenin yanına, benim yanıma bir melek gönderiyor Cenâb-ı Hak Teâlâ. Yanıma bir melek gönderir.

Yahmî lahmehû yevme'l-kıyâmeti min nâri cehenneme. Kıyamet gününde benim vücudumu cehennem ateşinden koruyan bir melek gönderir, melek beni koruyacak, geçeceğiz gideceğiz. Neden?

Ali babayı münafığa karşı savunduğum, koruduğum için dünyada.

مَنْ خَافَ اللَّهَ أَخَافَ اللَّهُ مِنْهُ كُلَّ شَيْءٍ
وَمَنْ لَمْ يَخَفِ اللَّهَ أَخَافَهُ اللَّهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

Men hâfellâhe ehâfellâhü minhü külle şey'in ve men lem yahfillâhe ehâfehullâhu min külli şey'in.

İbn Ömer radiyallahu anh dan.

Men hâfellâhe ehâfellâhü minhü külle şey'in. Kim Allah'tan korkarsa, müttaki bir kul ise, Allah'tan korkan bir kulsa, müttaki bir kulsa, her şeyi ondan korkutur Allah. Yani bütün mahlukat ondan korkarlar, insanlar, başkaları filan korkarlar, sayarlar, hürmet ederler, dokunamazlar yani. Çok böyle eski âlimlerden insanlar. Hükümdar demiş ki; falanca âlimi getirin, o çok dik dik konuşuyormuş duyduğuma göre, benim de aleyhimde sözler söylüyormuş, getirin ben onunla konuşurken elimi şöyle yaparsam, sarığımı böyle yaparsam, bir işaret yaparsam, siz de perdenin arkasından çıkın boynunu vurun. Tertip düzen alınıyor, adamın kafasını uçuracaklar, hükümdarın gözünün önünde, âlim ciddi âlim, isimlerini unuttuğum kimselerden böyle çok şahıslar var, böyle olmuş. Fakat o âlim, o çağrıldığı asker zoruyla çağrıldığı hükümdarın huzuruna girdiği zaman, hükümdarı bir korku alıyor, bir titreme alıyor, işaret yapmaya mecali olmuyor, ayağa kalkıyor elini öpüyor eteğini öpüyor, ondan

sonra o da salimen kalkıp gidiyor yine. Yani öldürülme işaretini çıkamıyor. Neden?

Bir kul Allah'tan korkarsa, bütün başka şeyleri Allah ondan korkturur, ona karşı saygılı, ondan korkan şey olur.

Amma ve men lem yahfillâhe. Allah'tan korkmuyorsa bir adam, Allah'tan korkmuyor, utanmıyor, günahlardan kaçınmıyor, her türlü edepsizliği yapıyor, Allah'tan korkmayan insana da.

Ehâfehullâhu min külli şey'in. Allah bir korku verir, her şeyden korkar. Allah'tan korkmuyor ama her şeyden korkar. Acaba benim rakip çetenin reisi adama iki tane casus taktımı, aman şurada mı, aman bu taksiye bineyim mi, aman binmeyeyim mi, tabancası hemen koltuğunun altında, yastığının altında vesaire.

Neden?

Korkuyla geçiyor ömrü.

Bu mafyacılardan çoğu korkudan şeker hastası oluyorlar, dengesi bozuluyormuş, vücudunun karaciğeri de bozuluyormuş. Biz korkudan olmadık evvel Allah. Değil mi? Sen niye şeker hastası oldun? Bilmiyorsun sen, belki korkudan olmuşsundur. Çünkü talebe cemiyeti başkanı

idin, kavga, gürültü, neler neler oluyordu, her gün kavga, gürültü, yumruk, tabancalar patlıyordu, ben niye şeker hastası oldum, çok şeker yedirdiğinizden, çok tatlı yedirdiğinizden, kabahat sizin, çağırıp çağırıp ziyafet çektiğinizden, çok şeker, çok yemek yedirdiğinizden ama.

Mafyacılar neden oluyormuş? Gerilimli hayattan.

Şimdi Akgün birisini öldürdüler. Erbakan da orada İstanbul da toplantılarını orada yapıyordu. Vatan caddesinin dibinde. Bir güzel toplantı yeri, moteli vardı adamın, o değil mi, o şimdi belalılardan bir tanesi, telefon ediyor, hapisteki reisine. Ne der çete reisine? Ne derler? Baba mı derler, çetenin üyeleri. Ben bilmiyorum bu işleri. Sen biliyon mu? Ben de bilmiyorum. Sen bir Ali babasın sen çete reisi değilsin. demiş ki baba falanca çetenin reisi karşımda masada yemek yiyor. Ne emredersin? Emret abi istersen haklayayım, hakla demiş, bu telefon bantları bulundu, hapisten hakla diye emir çıkınca, adamı yemek yerken, ötekiler gafil avlayıp hakladılar, öldü adam. Herhalde biraz imanlı kimseydi ki, o da ona gidi-

yorlardı. Tanıyor musun sen bu adamı, duymadın mı? Namaza filan gidiyormuş mu? Bilmiyorum. Neticede adam gitti, adam gitti.

Halbuki bunlar fedaili filan gezerler, iki tane üç tane çevrelerinde fedai olur, bizim bile fedailerimiz var, biz bir yere gittiğimiz zaman, kaç tane fedai geziyor görünen, fedai görünmeyen fedai. Elhamdûlillah çok şükür. Fedaili gezerler, tabancaları vardır, tedbirleri vardır, arabaları kurşun geçirmez cinstendir ama adam yemek yerken umulmadık bir yerde karşı tarafın adamı görüyor, telefonla soruyor, filancayı gördüm ya gökte ararken yerde bulduk, iyi kısıtırdık, burada olabilir bu iş, işini görelim mi abi, tabi görün, tak tak adam gitti, ömrü o kadarmış böyle oluyor haa.

Hep korkuyla geçer bu adamların hayatı, hep gerilimli geçer, rahat uyku uyamazlar. Sen vurdun mu kafayı gezinti yerinde bile uyursun, istediğin zaman uyursun, uykum geldi dersin otlara uzanırsın uyursun, bir tasan yok, ne olacak, amma o öyle yapamaz, onun çok tedbirler alması lazım, çok zor, koca başın derdi de büyüktür, çok büyüktür.

Kim Allah'tan korkarsa, her şeyi Allah ona saygı göstertirir, her şey ondan korkar. Kim Allah'tan korkmazsa, Allah kendisinden korkmayan kulu, her şeyden korkutur. Kıpırdayan yapraktan korkar, sallanan ağaçtan korkar, tabancayı çeker hemen bakar ki gölgesiymiş, olmadık şeyden korkar.

Neden?

Allah korkutuyor, ağız tadı vermiyor, ağız tadıyla yaşatmıyor.

Onun için çare, doğru, akıllıca tutulacak yol nedir?

Allah'ın emrini tutmak. Allah'tan korkmak. Günahlardan uzak durmak. Sevaplı işleri yapmak, ondan sonra rahat yaşamaktır.

Borcu varsa ödemeye çalışacak Müslüman, bu akşam öğrendiğimiz, halis niyetle ödemeye çalışacak, ödeyemediği ölürse Allah onu kurtarıyor. Yanında bir müslüman kardeşini birisi gıybet ederse kardeşini koruyacak. Birisine yanlış bir iftirada bulunursa, Allah onu sırat köprüsü üstünde terlettiriyor, beklettiriyor, hapsediyor onu öğrendik. Bir de Allah'dan bir kimse korkarsa her şey ondan korkar. Bir kimse

Allah'tan korkmazsa her Şeyden korkar duruma gelir, gölgesinden korkar duruma gelir, ona göre ayağını denk alacak.

Allah bizi sevdiği kul eylesin. Dünyada ve ahirette iyiliklere mazhar eylesin. Yüksek dereceler ihsan eylesin ama ltfuyla keremiyle kahrına gazabına uğramadan büyük musibetlere, fitnelere, belalara dçar kalmadan ltfuyla keremiyle bizi yüksek derecelerin sahibi eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin. Tevfkini her zaman her yerde refk eylesin. Őkr yerinde Őkredilecek Őeylere Őkretmeyi nasip eylesin. Sabredilecek hususlarda da edebimizi muhafaza edip takdire rıza gösterip, çünkü rıza en yüksek makamdır. Sabredip o dereceleri kazanmayı nasip eylesin.

Bi-hürmeti Esmihi'l-Hsn. Ve Habbihi'l-mcteb. Ve bi-hürmeti esrrı surati'l-Ftiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaŐmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Krs